

Bruksela, 28 lutego 2025 r.
(OR. en)

15343/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0409(CNS)

FISC 216
ECOFIN 1264

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE RADY zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010
w odniesieniu do ustaleń dotyczących współpracy administracyjnej
w dziedzinie VAT niezbędnych w epoce cyfrowej

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2025/...

z dnia ...

**zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do ustaleń
dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie VAT niezbędnych w epoce cyfrowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

¹ Dz.U. C z ..., s.

² Dz.U. C z 228 z 29.6.2023, s. 149.

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010³ określa warunki współpracy pomiędzy właściwymi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za stosowanie przepisów ustawowych dotyczących podatku od wartości dodanej (VAT) oraz współpracy tych organów z Komisją, w celu zapewnienia przestrzegania tych przepisów ustawowych. Warunki te obejmują między innymi przepisy dotyczące przechowywania i wymiany – drogą elektroniczną – informacji, które mogą pomóc w dokonaniu właściwego wymiaru VAT, w kontrolowaniu prawidłowego stosowania VAT, w szczególności w odniesieniu do transakcji wewnątrzspółnotowych, oraz w zwalczaniu oszustw w dziedzinie VAT.
- (2) Dyrektywą Rady (UE) 2025/...⁴⁺ wprowadzono do dyrektywy Rady 2006/112/WE⁵ wymogi w zakresie sprawozdawczości cyfrowej. Wymogi te zobowiązują podatników zidentyfikowanych do celów VAT do przekazywania państwom członkowskim informacji na temat każdej wewnątrzspółnotowej dostawy towarów oraz świadczenia usługi podlegających opodatkowaniu w państwie członkowskim innym niż to, w którym dostawca lub usługodawca ma siedzibę, oraz – o ile dane państwo członkowskie nie skorzystało z możliwości zwolnienia podatników z tego obowiązku – informacji dotyczących każdego wewnątrzspółnotowego nabycia towarów oraz świadczenia usługi podlegających opodatkowaniu i w odniesieniu, do których odbiorca lub usługobiorca są zobowiązani do zapłaty VAT. Wymiana i przetwarzanie tych informacji na temat transakcji wewnątrzspółnotowych pomaga państwom członkowskim w kontrolowaniu prawidłowego stosowania VAT i wykrywania oszustw.

³ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj>).

⁴ Dyrektywa Rady (UE) 2025/... z dnia ... zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących VAT w epoce cyfrowej (Dz.U. L, ..., ..., ELI: ...).
⁺ Dz.U.: proszę wstawić numer i datę przyjęcia decyzji Rady zawartej w dok. ST 15342/24 oraz uzupełnić odpowiedni przypis.

⁵ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

- (3) Dotychczasowa współpraca organów podatkowych państw członkowskich opiera się na wymianie zagregowanych informacji między krajowymi systemami elektronicznymi. Wprowadzenie wymogów w zakresie sprawozdawczości cyfrowej ma na celu zwiększenie poboru podatku poprzez terminowe dostarczanie administracjom podatkowym danych o poszczególnych transakcjach. W celu zapewnienia dostępności takich danych dla innych administracji podatkowych w efektywny sposób oraz ułatwienia wspólnego wdrażania i wspólnej interpretacji analiz i kontroli krzyżowych, niezbędny jest centralny system, w którym wymieniane będą informacje o VAT.
- (4) Aby umożliwić państwom członkowskim skuteczniejsze zwalczanie oszustw w dziedzinie VAT, Komisja powinna ustanowić elektroniczny centralny system wymiany informacji o VAT (zwany dalej „centralnym VIES”), służący do wymiany informacji o VAT. Każde państwo członkowskie powinno ustanowić krajowy system elektroniczny służący automatycznemu przekazywaniu do centralnego VIES informacji na temat transakcji wewnątrzspółnotowych zgłoszonych przez odpowiednich dostawców lub usługodawców i nabywców w różnych państwach członkowskich. Państwa członkowskie powinny również automatycznie przekazywać do centralnego VIES informacje dotyczące identyfikacji do celów VAT podatników dokonujących transakcji wewnątrzspółnotowych, w tym inne numery identyfikacyjne VAT nadane danej osobie. Co więcej, w każdym przypadku, w którym dokonuje się zmiany danych, państwa członkowskie powinny wczytać do centralnego VIES także metadane pozwalające śledzić czas wprowadzenia modyfikacji.

- (5) Po zmianie informacji dotyczących identyfikacji, państwa członkowskie powinny niezwłocznie automatycznie aktualizować w centralnym VIES informacje dotyczące identyfikacji do celów VAT podatników dokonujących transakcji wewnątrzspółnotowych, z wyjątkiem przypadków, w których państwa członkowskie uzgodnią, że taka aktualizacja nie jest istotna, niezbędna lub użyteczna. Aktualizacje takie są niezbędne, ponieważ ważność numerów identyfikacyjnych VAT podatników podlega weryfikacji pod kątem spełnienia warunku zwolnienia wewnątrzspółnotowych dostaw towarów lub świadczenia usług, przewidzianych w art. 138 dyrektywy 2006/112/WE. Aby zapewnić administracjom podatkowym rozsądny poziom pewności co do jakości i wiarygodności takich informacji, państwa członkowskie powinny automatycznie aktualizować informacje dotyczące transakcji wewnątrzspółnotowych w centralnym VIES nie później niż jeden dzień po otrzymaniu przez państwo członkowskie informacji od podatnika.
- (6) Ponadto w odniesieniu do informacji dotyczących identyfikacji do celów VAT zgromadzonych w centralnym VIES, państwa członkowskie powinny przyjąć środki mające na celu zapewnienie, aby odpowiednie państwa członkowskie oceniały, czy dane przekazywane przez podatników na potrzeby identyfikacji do celów VAT zgodnie z art. 214 dyrektywy 2006/112/WE są kompletne i dokładne. Ponadto, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby numer identyfikacyjny VAT był oznaczany w centralnym VIES jako nieważny, w przypadku gdy podatek nie wywiązuje się z obowiązku przekazywania danych, gdy jego działalność gospodarcza ustała lub gdy właściwy organ uznaje, że działalność gospodarcza podatnika ustała.
- (7) Każde państwo członkowskie powinno wprowadzać do centralnego VIES informacje na temat transakcji wewnątrzspółnotowych zgłoszonych przez dostawców lub usługodawców i nabywców w różnych państwach członkowskich niezwłocznie po ich otrzymaniu. Konieczne jest szybkie przetwarzanie otrzymanych informacji z przyczyn technicznych związanych z ilością danych, jak również w celu wczesnego wykrycia podejrzanych transakcji i potencjalnych przypadków oszustw w dziedzinie VAT.

- (8) Aby pomóc państwom członkowskim w zwalczaniu oszustw w dziedzinie VAT oraz w wykrywaniu oszustów, informacje umożliwiające identyfikację do celów VAT oraz informacje o VAT dotyczące transakcji wewnątrzspółnotowych powinny być dostępne w centralnym VIES przez 10 lat. Okres ten stanowi minimum niezbędne państwom członkowskim do skutecznego prowadzenia kontroli oraz prowadzenia dochodzeń w przypadku podejrzenia popełnienia oszustwa w dziedzinie VAT lub wykrywania takich oszustw. Okres ten jest również proporcjonalny, biorąc pod uwagę ogromną ilość informacji na temat transakcji wewnątrzspółnotowych oraz wrażliwość tych informacji jako danych handlowych i osobowych.
- (9) Aby terminowo wykrywać niezgodności, a tym samym poprawić zdolności w zakresie zwalczania oszustw w dziedzinie VAT, centralny VIES powinien umożliwiać automatyczną kontrolę krzyżową informacji zebranych zarówno od dostawcy lub usługodawcy, jak i nabywcy w ramach wymogów w zakresie sprawozdawczości cyfrowej wprowadzonych dyrektywą (UE) 2025/...⁺ do dyrektywy 2006/112/WE. Centralny VIES powinien również umożliwiać udostępnianie państwom członkowskim wyników takiej kontroli krzyżowej na potrzeby podjęcia odpowiednich działań następczych.
- (10) Ponadto, aby centralny VIES mógł zachować zdolności istniejącego systemu wymiany informacji o VAT, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 904/2010, centralny VIES powinien również posiadać zdolność agregowania informacji w celu uzyskania ogólnego obrazu dostaw towarów i świadczenia usług oraz nabyć zgłoszonych przez podatników znajdujących się w państwach członkowskich. W celu zapewnienia, aby centralny VIES umożliwiał państwom członkowskim dalszy dostęp do wzajemnych informacji zgodnie z obecną strukturą istniejącego systemu wymiany informacji o VAT, centralny VIES powinien obsługiwać agregację danych.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić numer decyzji Rady zawartej w dok. ST 15342/24.

- (11) Aby wspierać właściwe organy państw członkowskich w dokonywaniu właściwego wymiaru VAT, w kontrolowaniu prawidłowego stosowania VAT, zwalczaniu oszustw w dziedzinie VAT oraz wykorzystywaniu powiązań między poszczególnymi systemami informacyjnymi zawierającymi informacje istotne do celów VAT, centralny VIES powinien przetwarzać informacje otrzymane od państw członkowskich w zestawieniu z wszelkimi informacjami przekazanymi lub zgromadzonymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 904/2010.
- (12) Dostęp do informacji w centralnym VIES powinien być udzielany zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu. Umożliwienie dostępu do danych wrażliwych użytkownikom, dla których przewiduje się, że jest to istotne, powinno być wykonane z wykorzystaniem pozwoleń na dostęp i rejestrów dostępu, które zabezpieczają informacje w centralnym VIES. Informacje te nie powinny być wykorzystywane do celów innych niż kontrolowanie prawidłowego stosowania VAT i zwalczanie oszustw w dziedzinie VAT. Wszyscy użytkownicy mają być związani zasadami poufności określonymi w art. 55 rozporządzenia (UE) nr 904/2010.

- (13) Na potrzeby zwalczania oszustw w dziedzinie VAT urzędnicy łącznikowi Eurofisc z państw członkowskich, o których to urzędnikach mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) nr 904/2010, powinni mieć możliwość dostępu do informacji o VAT dotyczących transakcji wewnątrzspółnotowych i analizowania tych informacji. W celu kontrolowania prawidłowego stosowania przepisów dotyczących VAT, urzędnicy państw członkowskich, którzy weryfikują, czy zwolnienie z VAT w przypadku określonych towarów importowanych, ustanowione w art. 143 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE, ma zastosowanie, również powinni mieć dostęp do informacji dotyczących identyfikacji do celów VAT przechowywanych w centralnym VIES. Ponadto, z tych samych powodów, właściwe organy państw członkowskich powinny wybrać innych urzędników, którzy muszą mieć bezpośredni dostęp do centralnego VIES, i w razie potrzeby udzielić im takiego dostępu. Co więcej, należycie akredytowane osoby z Komisji powinny mieć dostęp do informacji znajdujących się w centralnym VIES, ale wyłącznie w zakresie, w jakim dostęp ten jest niezbędny do opracowania i utrzymania tego systemu.
- (14) W celu prowadzenia dochodzeń w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa w dziedzinie VAT oraz wykrywania takich oszustw, systemy informacyjne wspomagające sieć Eurofisc w walce z oszustwami w dziedzinie VAT, w tym system Analizy Sieci Transakcji oraz centralny elektroniczny system informacji o płatnościach (CESOP), powinny mieć bezpośredni dostęp do centralnego VIES.
- (15) Ilość danych i częstotliwość ich przekazywania do centralnego VIES sprawiają, że konieczna jest automatyzacja przepływu informacji z centralnego VIES do elektronicznych systemów krajowych. Automatyzacja taka powinna przewidywać również efektywny i bezpieczny kanał łączności maszyna-maszyna oraz zapewniać, aby ingerencja człowieka przy dostępie do wspólnych danych nie była już potrzebna. Krajowe systemy elektroniczne, które przekazują informacje do centralnego VIES, powinny zatem także mieć dostęp do informacji przechowywanych w centralnym VIES, w tym do informacji przetworzonych i zagregowanych na potrzeby kontroli VAT oraz zwalczania oszustw w dziedzinie VAT.

- (16) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania rozporządzenia (UE) nr 904/2010, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do zadań, które Komisja będzie wykonywać w związku z opracowywaniem, utrzymywaniem i hostingiem centralnego VIES oraz zarządzaniem nim pod względem technicznym, wprowadzaniem praktycznych rozwiązań dotyczących identyfikacji urzędników i systemów elektronicznych do centralnego VIES oraz szczegółów technicznych dotyczących dostępu dla urzędników i systemów elektronicznych do centralnego VIES, szczegółowych danych dotyczących pozwoleń urzędników i systemów elektronicznych do szczegółowych danych w centralnym VIES, do których ma być udzielony dostęp, szczegółów technicznych i formatu informacji przekazywanych do centralnego VIES oraz ról i obowiązków państw członkowskich, w przypadku gdy pełnią funkcję administratora, i Komisji jako podmiotu przetwarzającego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁶ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁷. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁸.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (17) Oszustwa w dziedzinie VAT są wspólnym problemem wszystkich państw członkowskich. Państwa członkowskie same nie dysponują informacjami niezbędnymi do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących VAT oraz do zwalczania oszustw w dziedzinie VAT. Ponieważ cel rozporządzenia (UE) nr 904/2010, a mianowicie zwalczanie oszustw w dziedzinie VAT, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na transgraniczny charakter rynku wewnętrznego, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (18) Do podatników ułatwiających dostawy towarów lub świadczenie usług poprzez użycie interfejsu elektronicznego państwo członkowskie, w którym te dostawy towarów lub świadczenie usług podlegają opodatkowaniu, może kierować wnioski o udostępnienie ewidencji, zgodnie z art. 242a dyrektywy 2006/112/WE. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne i koszty przestrzegania przepisów dla tych podatników oraz uniknąć dublowania pracy, państwo członkowskie identyfikacji powinno w jak największym stopniu koordynować takie wnioski. W tym celu należy określić standardowy formularz służący do elektronicznego przekazywania tych informacji państwom członkowskim. Niemniej jednak państwa członkowskie mogą, zgodnie z art. 242a ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE, dalej występować z wnioskiem bezpośrednio do podatnika o ewidencję, która ma być przekazywana regularnie i systematycznie do czasu, gdy zostanie zapewniony zautomatyzowany dostęp do tej ewidencji.

- (19) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania rozporządzenia (UE) nr 904/2010, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do opracowania szczegółów technicznych dotyczących standardowego formularza oraz szczegółów technicznych, włączając w to jednolite wiadomości elektroniczne, dotyczących przekazywania ewidencji przez podatników ułatwiających dostawę towarów lub świadczenie usług poprzez użycie interfejsu elektronicznego, zgodnie z art. 242a dyrektywy 2006/112/WE. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (20) Dyrektywą (EU) 2025/...⁺ wprowadzono do dyrektywy 2006/112/WE uproszczoną procedurę punktu kompleksowej obsługi (OSS) dotyczącą podatników, którzy dokonują transgranicznego przemieszczania określonych towarów własnych. Konieczne jest zatem uwzględnienie tej procedury w ogólnych ramach procedur szczególnych VAT OSS, określonych w rozdziale XI sekcja 3 rozporządzenia (UE) nr 904/2010. Te ogólne ramy powinny w szczególności uwzględnić przekazywanie informacji między państwem członkowskim, z którego towary są przemieszczane, a państwem członkowskim, do którego są przemieszczane.
- (21) Ponieważ wprowadzona uproszczona procedura OSS jest kompleksowa i obejmuje transgraniczne przemieszczanie towarów, objętych procedurą magazynu typu *call-off stock* zgodnie z art. 17a dyrektywy 2006/112/WE, procedura ta została usunięta z dyrektywy 2006/112/WE. Konieczne jest, aby ta zmiana w dyrektywie 2006/112/WE została odzwierciedlona w art. 21 rozporządzenia (UE) nr 904/2010.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić numer decyzji Rady zawartej w dok. ST 15342/24.

- (22) Nadużywanie numerów identyfikacyjnych VAT stosowanych na potrzeby OSS importu (IOSS) zostało uznane przez zainteresowane strony za potencjalne ryzyko. Aby zapewnić prawidłowe stosowanie numerów identyfikacyjnych VAT stosowanych na potrzeby IOSS i większą skuteczność procesu weryfikacji, należy rozszerzyć zakres art. 47h rozporządzenia (UE) nr 904/2010 poprzez przyznanie organom celnym dostępu do informacji o przedsiębiorcy zarejestrowanym w IOSS, co poprawi zarządzanie ryzykiem i zwiększy zdolności kontrolne tych organów celnych.
- (23) W celu wzmocnienia kontroli w odniesieniu do procedury IOSS konieczne jest dodanie w art. 17 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 904/2010 całkowitej wartości towarów importowanych w ramach procedury IOSS dla każdego numeru identyfikacyjnego VAT stosowanego na potrzeby IOSS dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji.
- (24) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z prawami podstawowymi i zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”). W szczególności niniejsze rozporządzenie zapewnia pełne poszanowanie prawa do ochrony danych osobowych określonego w art. 8 Karty. W związku z tym niniejsze rozporządzenie ściśle ogranicza ilość danych osobowych, które zostaną udostępnione organom podatkowym. Przetwarzanie informacji na temat transakcji wewnątrzspółnotowych na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia.
- (25) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 3 marca 2023 r.⁹

⁹ Dz.U. C 113 z 28.3.2023, s. 26.

- (26) Ponieważ wdrożenie centralnego VIES będzie wymagało nowych rozwiązań technologicznych, konieczne jest odroczenie stosowania przepisów dotyczących centralnego VIES, aby umożliwić państwom członkowskim i Komisji opracowanie tych technologii.
- (27) Zautomatyzowany dostęp do informacji na temat transakcji wewnątrzspółnotowych zgłaszanych za pomocą informacji podsumowujących, ma bezpośredni wpływ na efektywność kontroli VAT. W związku z tym należy utrzymać obecny system wymiany informacji o VAT, przewidziany w art. 17 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 904/2010, przez pewien okres po zniesieniu wspomnianych informacji podsumowujących. Po upływie tego okresu należy uchylić stosowne przepisy dotyczące obecnego systemu wymiany informacji o VAT, a informacje zgłoszone za pomocą informacji podsumowujących powinny być nadal dostępne na wniosek.
- (28) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 904/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010

mające zastosowanie od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

Art. 17 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 904/2010 otrzymuje brzmienie:

- „e) dane dotyczące numerów identyfikacyjnych VAT, o których mowa w art. 369q dyrektywy 2006/112/WE, które nadało, oraz – dla każdego numeru identyfikacyjnego VAT nadanego przez dowolne państwo członkowskie – całkowitą wartość importu towarów zwolnionych na mocy art. 143 ust. 1 lit. ca) tej dyrektywy, w każdym miesiącu, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w rozumieniu art. 369l akapit drugi pkt 4 tej dyrektywy;”;

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2028 r.

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Niniejsze rozporządzenie określa także zasady i procedury w odniesieniu do wymiany drogą elektroniczną informacji dotyczących VAT od towarów dostarczanych i usług świadczonych lub towarów przemieszczanych zgodnie z procedurami szczególnymi przewidzianymi w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE, a także w odniesieniu do wszelkiej późniejszej wymiany informacji oraz, w zakresie, w jakim dotyczy to towarów i usług objętych tymi procedurami szczególnymi, w odniesieniu do przekazywania środków pieniężnych między właściwymi organami państw członkowskich.”;

2) art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Definicje zawarte w art. 358, 358a, 369a, 369l i 369xa dyrektywy 2006/112/WE do celów każdej procedury szczególnej mają zastosowanie również na użytek niniejszego rozporządzenia.”;

3) art. 17 ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) informacje, które gromadzi zgodnie z art. 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369s, 369t, 369xc, 369xf i 369xg dyrektywy 2006/112/WE;”;

4) art. 47b otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 47b*

1. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy, zgodnie z którymi podatnicy korzystający z procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 2 dyrektywy 2006/112/WE mają przekazywać państwu członkowskiemu identyfikacji, drogą elektroniczną, informacje, o których mowa w art. 361 tej dyrektywy.

Podatnicy korzystający z procedur szczególnych określonych w tytule XII rozdział 6 sekcje 3 i 5 dyrektywy 2006/112/WE przekazują państwu członkowskiemu identyfikacji, drogą elektroniczną, szczegółowe dane służące do ich identyfikacji, w chwili rozpoczęcia przez nich działalności zgodnie z art. 369c i 369xc tej dyrektywy.

Podatnicy powinni również przekazać wszelkie zmiany informacji dostarczanych zgodnie z art. 361 ust. 2, art. 369c i 369xc dyrektywy 2006/112/WE drogą elektroniczną.

2. Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje drogą elektroniczną informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, właściwym organom pozostałych państw członkowskich w terminie 10 dni od końca miesiąca, w którym otrzymano informacje od podatnika korzystającego z jednej z procedur szczególnych określonych w tytule XII rozdział 6 sekcje 2, 3 i 5 dyrektywy 2006/112/WE. Państwo członkowskie identyfikacji w ten sam sposób informuje właściwe organy pozostałych państw członkowskich o numerach identyfikacyjnych VAT, o których mowa w tych sekcjach.
3. Jeżeli podatnik korzystający z jednej z procedur szczególnych określonych w tytule XII rozdział 6 sekcje 2, 3 i 5 dyrektywy 2006/112/WE jest wykluczony ze stosowania tej procedury szczególnej, państwo członkowskie identyfikacji niezwłocznie informuje o tym drogą elektroniczną właściwe organy pozostałych państw członkowskich.”;

5) art. 47d otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 47d

1. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy, zgodnie z którymi deklaracja VAT zawierająca szczegółowe dane określone w art. 365, 369g, 369t i 369xg dyrektywy 2006/112/WE ma być przekazana drogą elektroniczną.

2. Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, drogą elektroniczną właściwemu organowi państwa członkowskiego konsumpcji lub właściwym organom państw członkowskich, z których oraz do których towary były wysyłane lub transportowane po dniu, w którym przypadał termin złożenia deklaracji VAT zgodnie z dyrektywą 2006/112/WE, lecz nie później niż 20 dni od końca miesiąca, w którym przypadał termin złożenia deklaracji VAT.

Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje również informacje przewidziane w art. 369g ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE właściwemu organowi każdego innego państwa członkowskiego, z którego towary są wysyłane lub transportowane, oraz informacje przewidziane w art. 369g ust. 3 dyrektywy 2006/112/WE właściwemu organowi każdego zainteresowanego państwa członkowskiego siedziby.

Państwa członkowskie wymagające, aby deklaracja VAT została sporządzona w walucie krajowej innej niż euro, przeliczają podane kwoty na euro przy użyciu kursu wymiany obowiązującego w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego. Przeliczenia dokonuje się poprzez zastosowanie kursów wymiany opublikowanych przez Europejski Bank Centralny na ten dzień lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego następnego dnia.”;

- 6) w art. 47h dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów akapitu pierwszego niniejszego artykułu państwa członkowskie przyznają właściwym organom dostęp do informacji, o których mowa w art. 369p ust. 1 i 3 dyrektywy 2006/112/WE.”;

7) w art. 47i wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu uzyskania ewidencji prowadzonej przez podatnika lub pośrednika zgodnie z art. 369, 369k, 369x i 369xk dyrektywy 2006/112/WE państwo członkowskie konsumpcji lub państwo członkowskie, z którego lub do którego towary są wysyłane lub transportowane, kierują najpierw wniosek drogą elektroniczną do państwa członkowskiego identyfikacji.”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Państwo członkowskie identyfikacji niezwłocznie przekazuje otrzymaną ewidencję drogą elektroniczną do występującego z wnioskiem państwa członkowskiego konsumpcji lub państwa członkowskiego, z którego lub do którego towary są wysyłane lub transportowane.

5. W przypadku gdy występujące z wnioskiem państwo członkowskie konsumpcji lub państwo członkowskie, z którego lub do którego towary są wysyłane lub transportowane, nie otrzyma ewidencji w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku, państwo to może podjąć wszelkie działania zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym w celu uzyskania takiej ewidencji.”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 47ia

W ramach przeglądu rozporządzenia (UE) nr 904/2010 Komisja ocenia możliwość wprowadzenia między państwami członkowskimi zautomatyzowanego dostępu do ewidencji przekazywanej państwu członkowskiemu identyfikacji przez podatników zarejestrowanych w ramach którejkolwiek z procedur szczególnych określonych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE.”;

9) art. 47j ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 4, jeżeli państwo członkowskie konsumpcji lub państwo członkowskie, z którego lub do którego towary są wysyłane lub transportowane, stwierdzi, że konieczne jest postępowanie administracyjne, konsultuje się ono najpierw z państwem członkowskim identyfikacji co do konieczności takiego postępowania.”;

10) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ XIa

Przepisy dotyczące obowiązków prowadzenia ewidencji przez podatników ułatwiających dostawy towarów lub świadczenie usług z wykorzystaniem interfejsów elektronicznych zgodnie z art. 242a dyrektywy 2006/112/WE

Artykuł 47m

1. W celu uzyskania ewidencji prowadzonej przez podatnika zgodnie z art. 242a dyrektywy 2006/112/WE oraz bez uszczerbku dla ust. 2 akapit drugi tego artykułu, państwo członkowskie, w którym dostawy towarów lub świadczenie usług, o których mowa w tym artykule, podlegają opodatkowaniu, najpierw kieruje drogą elektroniczną wniosek do państwa członkowskiego, w którym podatnik jest zidentyfikowany do celów VAT.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie, w którym podatnik jest zidentyfikowany do celów VAT, otrzyma wniosek, o którym mowa w ust. 1, państwo to niezwłocznie przekazuje ten wniosek drogą elektroniczną podatnikowi.
3. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy, zgodnie z którymi w przypadku wniosku podatnik ma przekazać żadaną ewidencję drogą elektroniczną państwu członkowskiemu, w którym ten podatnik jest zidentyfikowany do celów VAT i które przekazało taki wniosek. Państwa członkowskie umożliwiają przedkładanie ewidencji przy użyciu standardowego formularza.

4. Państwo członkowskie, w którym podatnik jest zidentyfikowany do celów VAT i które przekazało wniosek, przekazuje niezwłocznie otrzymaną zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu ewidencję drogą elektroniczną do występującego z wnioskiem państwa członkowskiego, w którym dostawy towarów lub świadczenie usług, o których mowa w art. 242a dyrektywy 2006/112/WE, podlegają opodatkowaniu.
5. W przypadku gdy występujące z wnioskiem państwo członkowskie, w którym dostawy towarów lub świadczenie usług, o których mowa w art. 242a dyrektywy 2006/112/WE, podlegają opodatkowaniu, nie otrzyma ewidencji w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku, państwo to może podjąć wszelkie działania zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym w celu uzyskania takiej ewidencji.

Artykuł 47n

Komisja określa w drodze aktów wykonawczych:

- a) szczegóły techniczne dotyczące standardowego formularza, o którym mowa w art. 47m ust. 3;
- b) szczegóły techniczne, w tym jednolitą wiadomość elektroniczną, w celu dostarczania informacji, o których mowa w art. 47m ust. 1, 2 i 4, jak również środki techniczne służące do przekazywania tych informacji.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

Artykuł 47o

W ramach przeglądu rozporządzenia (UE) nr 904/2010 Komisja ocenia możliwość wprowadzenia między państwami członkowskimi zautomatyzowanego dostępu do danych przekazywanych państwu członkowskiemu siedziby przez platformy w ramach ich obowiązków prowadzenia ewidencji.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2029 r.

W art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

(1) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) numery identyfikacyjne VAT osób, które dokonywały dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w lit. b);”;

(2) w lit. e) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„całkowita wartość dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w lit. b), przez każdą z osób, o których mowa w lit. c), na rzecz każdej z osób posiadających numer identyfikacyjny VAT nadany przez inne państwo członkowskie pod następującymi warunkami:”.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2030 r.

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 ust. 1 lit. g) i h) otrzymują brzmienie:

„g) »wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów« oznacza każdą dostawę towarów, co do której dane mają zostać złożone zgodnie z art. 262 dyrektywy 2006/112/WE;

h) »wewnątrzwspólnotowe świadczenie usług« oznacza każde świadczenie usług, co do którego dane mają zostać złożone zgodnie z art. 262 dyrektywy 2006/112/WE;”;

2) art. 17 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) informacje, które gromadzi zgodnie z tytułem XI rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE zmienionej dyrektywą Rady (UE) 2022/890*;

* Dyrektywa Rady (UE) 2022/890 z dnia 3 czerwca 2022 r. dotycząca zmiany dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do przedłużenia okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT (Dz.U. L 155 z 8.6.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/890/oj>).”;

3) w rozdziale V dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 3

CENTRALNY ELEKTRONICZNY SYSTEM WYMIANY INFORMACJI O VAT

Artykuł 24g

1. Do celów, o których mowa w art. 1, Komisja opracowuje centralny elektroniczny system wymiany informacji o VAT (zwany dalej »centralnym VIES«), utrzymuje go, zapewnia jego hosting i zarządza nim pod względem technicznym.
2. Każde państwo członkowskie opracowuje, utrzymuje, zapewnia hosting i będzie zarządzać pod względem technicznym krajowym elektronicznym systemem do automatycznego przekazywania poniższych informacji do centralnego VIES:
 - a) informacji, które to państwo gromadzi zgodnie z tytułem XI rozdział 6 sekcja 1 dyrektywy 2006/112/WE;
 - b) informacji dotyczących tożsamości, działalności, formy prawnej i adresu osób, którym nadało numer identyfikacyjny VAT, zgromadzone zgodnie z art. 213 dyrektywy 2006/112/WE, datę nadania takiego numeru oraz inne numery identyfikacyjne VAT nadane tym osobom;
 - c) numerów identyfikacyjnych VAT, które państwo członkowskie nadało, a które straciły ważność, oraz daty, w których numery te utraciły ważność; oraz
 - d) dat i godzin modyfikacji danych, o których mowa w lit. a), b) i c).

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, są zgodne z normą europejską dotyczącą fakturowania elektronicznego i wykazem syntaktyk określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE*.

Komisja określa w drodze aktu wykonawczego szczegóły i format informacji wymienionych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

3. Każde państwo członkowskie może zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym przechowywać informacje, o których mowa w art. 24j lit. a)–d) w krajowym elektronicznym systemie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem pozwoleń na dostęp, o których mowa w art. 24k ust. 3 lit. b).

Artykuł 24h

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje dostępne w centralnym VIES były aktualne, kompletne i dokładne.

Komisja ustanawia w drodze aktu wykonawczego kryteria określające, które zmiany nie są na tyle istotne, niezbędne lub użyteczne, aby były przekazywane do centralnego VIES. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

2. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby w ich ocenie, dane przekazywane przez podatników i osoby prawne niebędące podatnikami na potrzeby identyfikacji do celów VAT zgodnie z art. 214 dyrektywy 2006/112/WE były kompletne i dokładne, zanim takie dane zostaną przekazane do centralnego VIES.

Do weryfikacji danych, o których mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie wdrażają procedury, stosownie do wyników analizy ryzyka przeprowadzonej przez te państwa członkowskie. Weryfikacji dokonuje się co do zasady przed identyfikacją do celów VAT lub – w przypadku gdy przed taką identyfikacją zostały przeprowadzone jedynie wstępne weryfikacje – nie później niż sześć miesięcy po takiej identyfikacji.

3. Państwa członkowskie informują Komisję oraz inne państwa członkowskie o środkach wdrażanych na poziomie krajowym na podstawie ust. 2, w celu zapewnienia jakości i wiarygodności informacji.
4. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują automatycznie do centralnego VIES informacje, o których mowa w art. 24g ust. 2.

Komisja określa w akcie wykonawczym szczegóły dotyczące dopuszczalnych opóźnień technicznych. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

5. W drodze odstępstwa od ust. 4 niniejszego artykułu, państwa członkowskie automatycznie przekazują informacje, o których mowa w art. 24g ust. 2 lit. a), do centralnego VIES nie później niż jeden dzień po zgromadzeniu informacji przekazanych przez podatnika właściwym organom.
6. Informacje, o których mowa w art. 24g ust. 2, są dostępne w centralnym VIES przez 10 lat od końca roku, w którym informacje zostały do niego przekazane.

Artykuł 24i

1. Państwa członkowskie automatycznie aktualizują centralny VIES w celu zapewnienia, aby numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 214 dyrektywy 2006/112/WE, był oznaczony jako nieważny w centralnym VIES w następujących sytuacjach:
 - a) w przypadku gdy osoby zidentyfikowane do celów VAT oświadczyły, że ich działalność gospodarcza, o której mowa w art. 9 dyrektywy 2006/112/WE, ustała, lub w przypadku gdy właściwy organ uznaje, że działalność gospodarcza takich osób ustała;
 - b) w przypadku gdy osoby zadeklarowały fałszywe dane w celu uzyskania identyfikacji VAT oraz gdyby skutkiem faktu posiadania tych informacji przez administrację podatkową była odmowa identyfikacji do celów VAT lub cofnięcie numeru identyfikacyjnego VAT;
 - c) w przypadku gdy osoby nie zgłosiły zmian w swoich danych oraz gdyby skutkiem faktu posiadania tych informacji przez administrację podatkową była odmowa identyfikacji do celów VAT lub cofnięcie numeru identyfikacyjnego VAT.

Do celów akapitu pierwszego lit. a), osoby, których to dotyczy mają prawo do wykazania istnienia działalności gospodarczej w inny sposób.

Sytuacje wymienione w akapicie pierwszym nie uchybiają przepisom krajowym przewidującym dodatkowe przypadki.

2. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. a), właściwy organ uznaje, że działalność gospodarcza ustała co najmniej w następujących sytuacjach:
 - a) jeśli – pomimo obowiązku – osoba zidentyfikowana do celów VAT nie przedłożyła deklaracji VAT przez rok po upływie terminu przedłożenia pierwszej brakującej deklaracji VAT;
 - b) jeśli – pomimo obowiązku – osoba zidentyfikowana do celów VAT nie przedłożyła żadnych danych dotyczących wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub wewnątrzwspólnotowego świadczenia usług przez 6 miesięcy po upływie terminu przedłożenia tych danych w odniesieniu do pierwszej transakcji, co do której brakuje danych.

Sytuacje wymienione w akapicie pierwszym nie uchybiają przepisom krajowym przewidującym dodatkowe przypadki.

Artykuł 24j

Centralny VIES ma następujące funkcje w odniesieniu do informacji otrzymywanych na podstawie art. 24g ust. 2:

- a) przechowywanie informacji, o których mowa w lit. b), c) i d) niniejszego akapitu oraz w art. 24g ust. 2;
- b) kontrola krzyżowa informacji gromadzonych zgodnie z tytułem XI rozdział 6 sekcja 1 dyrektywy 2006/112/WE oraz udostępnianie wyników tej kontroli krzyżowej państwom członkowskim, które wymagają od podatników przedkładania danych, o których mowa w art. 264 tej dyrektywy, w odniesieniu do transakcji wymienionych w art. 262 ust. 1 lit. b) i d) tej dyrektywy;
- c) agregowanie informacji zgromadzonych zgodnie z art. 213 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do osób, którym nadano numer identyfikacyjny VAT, oraz udostępnianie poniższych danych szczegółowych urzędnikom lub systemom elektronicznym, o których mowa w art. 24k niniejszego rozporządzenia:
 - (i) całkowita wartość wszystkich wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów i całkowita wartość wszystkich wewnątrzwspólnotowych świadczeń usług na rzecz osób posiadających numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie dokonanych przez wszystkie podmioty zidentyfikowane do celów VAT w każdym innym państwie członkowskim;
 - (ii) numery identyfikacyjne VAT osób, które dokonywały dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w ppkt (i);

- (iii) całkowita wartość dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w ppkt (i), przez każdą z osób, o których mowa w ppkt (ii), na rzecz każdej z osób posiadających numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie; oraz
- (iv) całkowita wartość dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w ppkt (i), przez każdą z osób, o których mowa w ppkt (ii), na rzecz każdej z osób posiadających numer identyfikacyjny VAT nadany przez inne państwo członkowskie;
- d) przetwarzanie informacji w zestawieniu z wszelkimi informacjami przekazanymi lub zgromadzonymi na podstawie niniejszego rozporządzenia;
- e) udostępnianie informacji, o których mowa w art. 24g ust. 2 oraz w lit. b), c) i d) niniejszego akapitu, urzędnikom lub systemom elektronicznym, o których mowa w art. 24k, zgodnie z pozwoleniami na dostęp, o których mowa w art. 24k ust. 3 lit. b);
- f) potwierdzanie ważności numeru identyfikacyjnego VAT każdej określonej osoby wraz z odpowiadającą temu numerowi nazwą (nazwiskiem) i adresem; oraz
- g) system rejestracji służący do śledzenia czasu dostępu i informacji, do których uzyskali dostęp urzędnicy lub systemy elektroniczne, o których mowa w art. 24k.

Artykuł 24k

1. Każde państwo członkowskie udziela zautomatyzowanego dostępu do centralnego VIES, zgodnie z pozwoleniami na dostęp, o których mowa w ust. 3 lit. b):
 - a) urzędnikom, którzy są upoważnieni przez właściwy organ tego państwa członkowskiego do bezpośredniego dostępu do informacji w centralnym VIES;

- b) urzędnikom łącznikowym Eurofisc, o których mowa w art. 36 ust. 1, którzy posiadają osobisty kod identyfikacyjny do centralnego VIES, jeżeli dostęp ten wiąże się z dochodzeniem w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa w dziedzinie VAT lub mającym na celu wykrycie oszustwa w dziedzinie VAT;
 - c) urzędnikom upoważnionym przez właściwy organ tego państwa członkowskiego, którzy sprawdzają wymogi przewidziane w art. 143 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE.
2. Każde państwo członkowskie udziela zautomatyzowanego dostępu do centralnego VIES, zgodnie z pozwoleniami na dostęp, o których mowa w ust. 3 lit. b):
- a) krajowym elektronicznym systemom tego państwa członkowskiego, które sprawdzają wymogi przewidziane w art. 143 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE;
 - b) krajowym elektronicznym systemom, o których mowa w art. 24g ust. 2, do celów, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit drugi;
 - c) CESOP, o którym mowa w art. 24a;
 - d) elektronicznym systemom prowadzącym sprawną wymianę, przetwarzanie i analizę ukierunkowanych informacji na temat oszustw transgranicznych, obsługiwanym przez Eurofisc.
3. Komisja określa w drodze aktu wykonawczego:
- a) praktyczne rozwiązania dotyczące wskazania urzędników i systemów elektronicznych, o których mowa w ust. 1 i 2;

- b) szczegóły techniczne dotyczące dostępu i szczegółowe pozwolenia na dostęp urzędników i systemów elektronicznych, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, do informacji, o których mowa w art. 24j lit. a)–g), oraz szczegółowych danych w centralnym VIES, do których należy udzielić dostępu.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

Artykuł 24l

1. Koszty ustanowienia, obsługi i utrzymania centralnego VIES pokrywane są z budżetu ogólnego Unii. Koszty te obejmują koszty bezpiecznego połączenia między centralnym VIES a krajowymi elektronicznymi systemami, o których mowa w art. 24g ust. 2, a także koszty usług niezbędnych do wykonywania funkcji wymienionych w art. 24j.
2. Każde państwo członkowskie ponosi koszty oraz jest odpowiedzialne za wprowadzanie wszystkich zmian w swoim krajowym elektronicznym systemie, o którym mowa w art. 24g ust. 2, oraz zmian, niezbędnych do umożliwienia wymiany informacji za pomocą wspólnej sieci łączności (CCN) lub wszelkich innych podobnych bezpiecznych sieci.

Artykuł 24m

Komisja określa w drodze aktów wykonawczych:

- a) zadania, które Komisja będzie wykonywać w związku z opracowaniem, utrzymaniem i hostingiem centralnego VIES oraz zarządzaniem nim pod względem technicznym;

- b) role i obowiązki państw członkowskich jako administratorów oraz Komisji jako podmiotu przetwarzającego w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 oraz rozporządzenia (UE) 2018/1725.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych (Dz.U. L 133 z 6.5.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj>).

Artykuł 5

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2032 r.

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 ust. 1 uchyla się lit. a), b) i c);
- 2) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) uchyla się ust. 2;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy informacje mają zostać skorygowane w elektronicznym systemie lub dodane do tego systemu na podstawie art. 19, informacje te są wprowadzane najpóźniej przed upływem jednego miesiąca następującego po okresie, w którym informacje te zostały zgromadzone.”;

3) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 1a i 2;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych praktyczne rozwiązania dotyczące warunków przewidzianych w ust. 2a lit. d) niniejszego artykułu, aby umożliwić państwu członkowskiemu przekazującemu informacje wskazanie urzędnika łącznikowego Eurofisc mającego dostęp do tych informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

4) uchyla się art. 22 i 23;

5) art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy każdego z państw członkowskich zapewniają osobom uczestniczącym w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów lub wewnątrzspółnotowym świadczeniu usług oraz podatnikom świadczącym usługi i niemającym siedziby możliwość uzyskania do celów takich transakcji potwierdzenia drogą elektroniczną ważności numeru identyfikacyjnego VAT każdej określonej osoby wraz z odpowiadającą temu numerowi nazwą (nazwiskiem) i adresem. Informacje te muszą odpowiadać danym, o których mowa w art. 24g ust. 2.”.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 2 stosuje się od dnia 1 lipca 2028 r.

Art. 3 stosuje się od dnia 1 lipca 2029 r.

Art. 4 stosuje się od dnia 1 lipca 2030 r.

Art. 5 stosuje się od dnia 1 lipca 2032 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono ...

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca
